

μονογλωσσία, ἡ. Ἐρμ. λόγ. 17. — Πρωτα 22 Ἰαν. 97.
μονογονωμία, ἡ. Σ. Α. Κ.
μονογονία, ἡ. Δ. Κουτσουμ.
μονόγραμμα, τό. Δ. Α. Κουμουνδουράκ. 63. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄγ. Βλ. λ. 97. — Ἡ κοινῶς μονοκονδυλιὰ ἐλέγετο τὸ πάλαι μονογράμματον, ὡς ἐχρήσατο τῇ λέξει καὶ ὁ Ἴω. Σακελλίων τῷ 1875, ἐν «Ἀθηναίῳ».
μονογραμματικός, 3. (χαρακτήρ.) Σχ. Λεβ. λ. 61.
μονογραμμάτως. ἐπίρ. Σ. Α. Κ. 71.
μονογραμμία, ἡ. Ἄλ. Θ. Φιλαδ. 96.
μονογραμμικός, 3. Ἴω. Ν. Σταματέλ.
μονογραφέω - ᾶ. μονογραφεῖται σελίς, μονογραφημένα βιβλία ἐμπόρων καὶ ἄλλων. Ἐλ. κωδ. — Κανονισμὸς Πανελλήν. γυμναστικῆς συλλόγου 91. — Ὁ Χρ. Ῥουσόπ. ἐν «Θέμιδι» τοῦ 1854 ἔγραψε μονογράφει ὁ δέινα, ὅπερ οὐχὶ κανονικόν, εὐρίσκειται καὶ ἐν τοῖς Ἐλ. κωδ. 52. — 2.) μονογραφῶν, ὁ γράφων μονογραφίας. Μ. Δήμ. 77.
μονογραφῆ, ἡ. Ἐλ. κωδ. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Δ. Γ. Ῥάλ. 74.
μονογράφημα, τό. Ἐφ. 92. — Παλιγ. 4 Αὐγ. 94
μονογράφησις, ἡ. Ἐλ. κωδ. — Δ. Ι. Μαυροφ. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.
μονογραφία, ἡ. Κ. Ἄσ. — Π. Παπαρ. — Δ. Ν. Βερν. — Ι. Ν. Βαλ. — Ἴω. Πανταζίδ. — Σ. Α. Κ. — Ἄγ. Βλ. λ. 71.
μονογραφικός, 3. (ἔργα. κατάλογος.) Θ. Ὀρφ. 72. — Σ. Π. Λάμπρ. 78. — 2.) ἀντίθ. τοῦ διπλογραφικός, 3. «Ἐφ.» 7 Ἀπρ. 88.
μονογραφικός. ἐπίρ. «Ἐφ.» 7 Ἀπρ. 88. — Προμ. 29 Σεπτ. 91. — Ἐστ. εἰκονογρ. 16 Ἀπρ. 95.
μονογράφος, ὁ γράψας μονογραφίας. Θ. Ὀρφ. 73. — Μῆμν. Μαρτζωῆς ἐν Μουσ. Ζακύνθου 15 Σεπτ. 95.
μονόγρῳσα τὰ τῶν Τούρκων. «Ἐφ.» 24 Μαΐου 90.
μονοδακτυλικά μέτρα, τά. Δ. Χ. Σεμ. 94.
μονοδεικτον ὄρολογιακὸν σύστημα. «Ἐντυπον διὰ πολυγράφου ἐκδοθὲν χαρτίον ἀτῆ 1/137 58 + 1888,» ὃ εἶδα ἐγὼ ἐν Ἀθῆναις, ἀγνοῶν ποῦ ἐτυπώθη.
μονοδελφῆ θηλαστικὴ ζῶα, τά. Αἰμ. Nov. 73. — Π. Ψαρ.
μονοδιετής καὶ ἡμιμονοδιετής στρατιωτικὴ ἄσκησις. Θ. Ἀφεντ. ἐν Παλιγ. 14

Δεκ. 90. — Σκωπτικὰ τὰ δύο ταῦτα ἐπίθετα.
μονόδικος πλακοῦς. Χρ. Παπαδόπ. 90.
μονόδομος, 2. (οἰκοδόμημα.) Ἄ. Ῥ. Ῥαγκ. 49.
μονόδοχος, 2. (κάληπ.) Π. Χιωτ.
μονόδραχμον, τό. Ἐλ. κωδ. 33. — μονόδραχος, 2. (εἰσόδος.) Ἄκρ. 25 Ὀκτ. 94.
μονοδύναμος, 2. (χημ.) Τηλ. Κομν. — Ἄν. Κ. Χρηστ. 87. — Θ. Τσικόπ. 91.
μονοδῶματα σχολεῖα, τά. Παλιγ. 13 Φεβρ. 90.
μονόεδρος, 2. Ν. Κοντ. λ. 89.
μονοετής, 2. (θητεία. ἐνοικίαςις κττ.) Ἐφ. Κυδ.
μονοετός ἐνοικιάζεται ἐστιατόριον κτλ. Καιροὶ 22 Μαΐου 96. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.
μονόζυγον τὸ ἐν τῇ γυμναστικῇ. Γ. Θ. Παγῶν, 37. — Ἄγ. Βλ. λ. 71.
μονοηχία, ἡ. Σ. Α. Κ. 89.
μονόηχος, 2. Μ. Μισαηλίδ. 74.
μονοβάλαμος, 2. (οἰκία.) Ἐστ. ἐφ. 10 Αὐγ. 95, ἐν ἐπιρ.
μονοθάνατος, 2. Εὐγ. Βούλγ.
μονοθεΐα, ἡ. Ἐρμ. λόγ. 13. — Ἄν. Δ. Κυρ. — Ν. Καζάζ. ἐν Παρν. 95.
μονοθεϊκός, 3. Στ. Σταθόπ. 54. — Ζήχ. Ῥώσ. 68. — Κλ. Ῥαγκ. 77.
μονοθεϊσμός, ὁ. Ν. Κοτζ. 58. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.
μονοθεϊστής, ὁ. Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Στ. Δελ. 79. — Ν. Κοντ. λ. 89.
μονοθεϊστικός, 3. Ἐλ. φιλολ. σὺλ. Κστπλ. 85. — Ἄ. Ῥ. Ῥαγκ. 90. — Κ. Μ. Μητσόπ. 94.
μονοθεΐται, οἶ. Ἰ. Ν. Λεβ. 69.
μονοθεϊσμός, 2. (χημ.) Λοβέρδ. ἐν Ἄκρ. 6 Ἰουν. 93.
μονοθηλητικός, 3. (ἔριδες κττ.) Ἄν. Δ. Κυρ. 73.
μονοθηλητισμός, ὁ. Σπ. Ζαμπ. 65. — Κ. Κοντογ. — Ἄν. Δ. Κυρ.
μονόθεος, 2. (λατρεία.) Ἄ. Γ. Πασπ. ἐν Πανδ. 58.
μονοθεραπεία, ἡ.
μονοθλαστικός, 3. (μέσα. οὐσίαι.) Τιμ. Ἀργυροσπ.
μονόθλος, 2. (ναός.) Σπ. Παγαν. 90.
μονοθηνήματα, τά. Σπ. Ζαμπ. 59.
μονοθυρίδες, αἱ ἐν τῇ Βυζαντινῇ ἀρχιτεκτονικῇ. Γ. Μαυρογιάν. ἐν Ἐστ. 23 Μαΐου 93.
μονοιδέα, ἡ. Ἄν. Λασκαράτ. 86.
μονοιδεϊσμός, ὁ. τὸ προσηλοῦσθαι εἰς μίαν μόνον ἰδέαν. Ἄστου 26-7 Σεπτ. 91.

